

У Х В А Л А
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гайдука Сергія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України

м. К и ї в
12 червня 2019 року
№ 161-3(П)/2019

Справа № 3-150/2019(3397/19)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у складі:

Касмініна Олександра Володимировича – головуючого, доповідача,
Городовенка Віктора Валентиновича,
Первомайського Олега Олексійовича,

розглянула на засіданні питання щодо відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гайдука Сергія Івановича щодо відповідності Конституції України (конституційності) положень підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України.

Заслухавши суддю-доповідача Касмініна О.В. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Гайдук С.І. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням розглянути питання щодо відповідності Конституції України

(конституційності) положень підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – Кодекс), згідно з якими не підлягають касаційному оскарженню судові рішення у справах незначної складності, крім випадків, якщо справа становить значний суспільний інтерес або має виняткове значення для учасника справи, який подає касаційну скаргу.

В обґрунтування конституційної скарги автор клопотання посилається на те, що приписи положень підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу „не відповідають принципу правової визначеності закону як складової принципу верховенства права“. Крім того, Гайдук С.І. стверджує, що відсутність чітких, зрозумілих критеріїв визначення того, що справа має виняткове значення для її учасника, який подає касаційну скаргу, або становить значний суспільний інтерес, обмежує його право на судовий захист.

Суб'єкт права на конституційну скаргу вважає, що „оспорюване положення суперечить абзацу 1 статті 8 Конституції України“, оскільки порушує „право на оскарження в суді дій пенсійного фонду з правом на касаційне оскарження судового рішення“.

На підтвердження своєї думки Гайдук С.І. посилається на Конституцію України, Кодекс, Рішення Конституційного Суду України від 29 червня 2010 року № 17-рп/2010, рішення судів касаційної інстанції у справах інших громадян, а також на судові рішення у своїй справі.

2. Вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить з такого.

2.1. Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційною скаргою є подане до Конституційного Суду України письмове клопотання щодо перевірки на відповідність Конституції України (конституційність) закону України (його окремих положень), що застосований

в остаточному судовому рішенні у справі суб'єкта права на конституційну скаргу (частина перша статті 55).

Відповідно до статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга вважається прийнятною, зокрема, за умов її відповідності вимогам, передбаченим статтею 55 цього закону, та якщо з дня набрання законної сили остаточним судовим рішенням, у якому застосовано закон України (його окремі положення), сплинуло не більше трьох місяців (абзац перший, пункт 2 частини першої); як виняток, конституційна скарга може бути прийнята поза межами вимог, установлених пунктом 2 частини першої цієї статті, якщо Конституційний Суд України визнає її розгляд необхідним із мотивів суспільного інтересу (частина друга).

Суб'єкт права на конституційну скаргу зазначає, що остаточним судовим рішенням у його справі є ухвала Верховного Суду у складі колегії суддів Касаційного адміністративного суду від 27 листопада 2018 року.

З матеріалів справи вбачається, що конституційна скарга Гайдука С.І. надійшла до Конституційного Суду України 23 травня 2019 року, тобто після закінчення тримісячного строку.

Автор клопотання порушує питання про необхідність розгляду його справи з мотивів суспільного інтересу, але Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України вважає, що немає підстав для визнання розгляду його конституційної скарги доцільним із вказаних мотивів у контексті частини другої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“.

Таким чином, Гайдук С.І. не дотримав вимог пункту 2 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, а його конституційна скарга є такою, що подана з порушенням встановленого цим законом строку.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2.2. Згідно зі статтею 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“ у конституційній скарзі зазначаються конкретні положення закону України, які належить перевірити на відповідність Конституції України, та конкретні положення Конституції України, на відповідність яким належить перевірити закон України, а також обґрунтування тверджень щодо неконституційності закону України (його окремих положень) із зазначенням того, яке з гарантованих Конституцією України прав людини, на думку суб'єкта права на конституційну скаргу, зазнало порушення внаслідок застосування закону (пункти 5, 6 частини другої).

Зі змісту конституційної скарги випливає, що автор клопотання не навів обґрунтування неконституційності оспорюваних положень Кодексу. Фактично він висловив незгоду з існуючим законодавчим регулюванням та судовим рішенням, прийнятим у його справі, обмежившись цитуванням окремих норм Конституції України. Однак таке посилання без наведення аргументів щодо невідповідності оспорюваних положень Кодексу Основному Закону України не є обґрунтуванням їх неконституційності.

Отже, Гайдук С.І. не дотримав вимог пунктів 5, 6 частини другої статті 55 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі за пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Враховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 50, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у х в а л и л а:

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Гайдуга Сергія Івановича щодо відповідності

Конституції України (конституційності) положень підпункту „в“ пункту 2 частини п'ятої статті 328 Кодексу адміністративного судочинства України на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**